

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie ze skargi S. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w W. w sprawie o sygn.
III AUa 1841/22,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w W.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 lutego 2024 r.

**prostuje z urzędu oczywistą omyłkę w postanowieniu Sądu
Najwyższego z 14 lutego 2024 r., w sprawie o sygn. akt
I NSP 220/23, w ten sposób, że z sentencji tego orzeczenia
wykreśla pkt. 4 o treści: "nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa -
Sądu Apelacyjnego w W. na rzecz skarżącego kwotę
200 (dwieście) złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi;"**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 lutego 2024 r. Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt
I NSP 220/23 orzekł: „1. stwierdza, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w W., sygn. akt III AUa 1841/22, nastąpiła przewlekłość postępowania; 2. przyznaje
skarżącemu od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w W. sumę pieniężną w
wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych za okres od 29 lipca 2022 r. do 6 września
2023 r.; 3. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w W. na rzecz

skarżącego kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego; 4. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w W. na rzecz skarżącego kwotę 200 (dwieście) złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi; 5. oddala skargę w pozostałym zakresie.

Wobec nie wniesienia przez skarżącego stałej opłaty od skargi na przewlekłość w wysokości 200 zł, do czego był uprawniony, zachodzi podstawa do sprostowania niezgodności sentencji wskazanego postanowienia na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 95 ust. 1 uSN w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

W świetle art. 350 § 1 k.p.c. sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy psiarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Sprostowanie nie wymaga przeprowadzenia rozprawy, może nastąpić na posiedzeniu niejawnym (§ 2), a sprostowania orzeczenia sądu pierwszej instancji może też dokonać sąd drugiej instancji, jeżeli przed nim toczy się sprawa (§ 3) i to nawet w części niezaskarżonej. Omyłka podlegająca sprostowaniu może dotyczyć samej formy orzeczenia, części wstępnej (rubrum), części orzekającej o żądaniach (tenoru), jak i sporządzonego uzasadnienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na mocy art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 95 ust. 1 u.SN w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. art. 391 § 1 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

s.h.

[ał]